

חלק א: חוות כינרת

(הlena, גilly, מיכאל ונגה המוניות מגיעים למצפור הכנרת בכביש יבניאל-כינרת).

נהג: הנה הכנרת.יפה! הגענו לפرشת דרכים: צפונה נסעים לטבריה, מערבה נסעים למושבות יבניאל, כפר תבור ולחוות השומר בסגירה. דרומה נסעים לעמק הירדן, לקיבוצים דגניה, אפיקים, אשדות יעקב, למושבה מנחמיה ואחר כך לבית שאן. אתם רוצים לנסוע ל...
הlena: למושבה כינרת. חברי הזמינו אותנו לבקר שם.

נהג: אז כמעט הגענו. לא צריך דרומה, לא צריך מזרחה, לא צריך צפונה. אנחנו נסעים ישיר לתוך המושבה.

(המונהית עוצרת ליד המושבה כינרת. החברים שלhlenה ומיכאל כבר מוחכים. הלנה ומיכאל נפרדים מהנהג ומחליפים מילות שלום עם החברים).

מיכאל: הא, מה זה? זאת המושבה? אלה בניינים עתיקים, זאת חצר ישנה, מי גר כאן?

החבר: (צוחק) זאת לא המושבה כינרת, זאת חוות כינרת.

hlena: רגע, רגע, אני קצת מבולבלת... אתם הזמנתם אותנו לבקר במושבה. כאן אנחנו רואים חוות. אתם דיברתם על קיבוץ, אני שמעתי על מושב, מה ההבדל?

החברה: בואו! שבו.

החבר: אז ככה. במושב ובמושבה - המשק הוא פרטיו. כל משפחה עובדת במשק שלה. רוב המושבות הפקו כבר לערים כמו פתח תקווה, רחובות, ראשון לציון. בקיבוץ, המשק הוא של כולם, משק שיתופי, הכל שייך לכלם.

hlena: ובחוותה?

החברה: זה היה פעם. ב-1905 קנתה את האדמה קרן קיימת לישראל, והקיימה מספק חוות. לחוות באו פועלים כדי ללמד לעבוד את האדמה. ביום הם עבדו ובלילה הם חלמו. חלמו על עבודה עברית, על שמירה עברית ועל השפה העברית. כאן בחוות כינרת במידה גם המשוררת רחל העבודה את האדמה... ובערב כתבה שירים נפלאים.

גילי: די די, מתי נגמר את השיעור? אני מקווה שאזכור את כל הפרטים.

החברים: בסדר, בסדר! נלק' עכשו הbijuta למושבה כינרת. תוכלו לנוח קצת, ואחר כך נצא לטויל...

גילי: ולשוחות בכינרת?

החברה: וגם לשוחות בכינרת.

גילי: יופי.

אוצר מילימט

אליה המילימט שcadai לכם לזכור:

פועל - laborer

מושב - cooperative village

קרן קיימת לישראל - Jewish National Fund

מושבה - early settlement

פרשת דרכיהם - crossroads

חווה - farm

פרטים - details

חצר - courtyard

הבדל - difference

שמירה - protection, guarding

חלק ב: קבר רחל המשוררת

מיכאל: בוקר טוב.

חבר: (פוגש את כולם בדרך לבית הקברות שטמונה בו רחל המשוררת)

בוקר אור, ישנתם טוב?

מיכאל:מצוין.

הלנה: נפלא.

חבר: מוכנים לטיוול?

מיכאל: בשמחה. אتمול טילנו בחווות הכינרת. לאן נטייל היום?

חברה: היום נטייל לבית הקברות היישן במושבה כינרת.

גילי: בית קברות? אני נשאר בבית. אין לי חשך לבוא איתכם, אין לי חשך לבקר בבית קברות.

החברה: זה לא סתום בית קברות. זה מקום מעניין ומיוחד. כדי לך לבוא.

החברה: אתה יודע, בית הקברות קרוב לכינרת. נטייל מעט, ולאחר כך נלך לשחות, הא?

(בבית הקברות, לחופה של הכנרת).

חברה: כאן יש קברים של אנשים שחדרו על עבודה עברית, על שפה עברית ועל...

הלהנה: שמירה עברית.

חברה: נכון.

חבר: (ממשיך) אנשים אלה בנו את הקיבוצים הראשונים, בנו את המושבות הראשונות בגליל. הם השפיעו על ההיסטוריה של ארץ ישראל.

גילי: בואו, מישחו שכח ספר ליד העץ.

מיכאל: זה עז דקל.

חברה: זה הדקל של רחל. (מתחילה לשיר)
... שם על חורף הים יש דקל שפל צמרת,
סתור שייר הדקל כתינוק שובב
שgalsh למטה, ובמי כינרת
משכשך רגליו".

הלנה: אני מכירה את השיר הזה: "שם הרי גולן, הושט היד וגע בם!
בדומה בוטחת מצוים: עצור"

מיכאל: גם אני מכיר שיר של רחל: "הו, כינרת שלי..."

חבר: בראוו...

גילי: אמרתם "נטיעל מעט, ואחר כך אפשר לשוחות בכינרת". עכשו כבר
מאוחר ואי-אפשר לשוחות.

החבר: לא נראה. נלק' עכשו לראות את הטנק בדגניה. מחר בבוקר נלק'
לשוחות בכינרת. בסדר? בוואו!

הלנה: אתה זוכה, מיכאל! לפניו שנה חלמנו על ישראל, על הגליל, על הכנרת.
והנה, אנחנו פה, וזה כבר לא חלום.

אוצר מילים

אליה המילים שכדי לכם לזכור:

הושט - stretch out

קבר - grave

גע - touch

בית-קברות - cemetery

monicim - מוכנים

דקל - palm tree

השפע - influenced

חלום - dream

שמירה - guarding, protection

חלק ג: בחצר בדגניה

(הלנה, מיכאל, גורי והחברים ליד הטנק בדגניה).

גילי: אפשר לטפס על הטנק? נכון?

מיכאל: תיזהר, על טנק לא מטפסים!

החבר: אל תדאג, על הטנק זהה מותר לטפס עכשו.

הלנה: הנהג סיפר לנו הרבה על דגניה. דגניה היא הקיבוץ הראשון בישראל.

מיכאל: מה הקשר בין הקיבוץ הראשון לבין הטנק?

חבר: אתם רואים את הרים מסביב לכינרת? זאת רמת הגולן. ב-1948 בזמן מלחמת השחרור, טנקים סורים רבים ירדו מרמת הגולן וניסו לכבוש את הקיבוץ. בקיבוץ היו מעט מאוד חיילים ומעט מאוד בחורים. הטנק הזה נכנס ראשון. אחד הצעירים הצליח לזרוק בקבוק תבערה, לפגוע בטנק ולעצור אותו. החיילים הסורים היו בטוחים שיש פה חיילים ישראלים רבים, ו... ברחו.

מיכאל: וכך ניצל קיבוץ דגניה?

חברה: כך ניצל הבית שלנו.

גילי: בקיבוץ כולם ביחד, אתה אף פעם לא לבד. אני חשב שאנו אגור בקיבוץ.

הלנה: קודם תגדל, תקרה קצת על הקיבוץ, תלמד יותר על החיים בקיבוץ, אחר כך תחליט.

חברה: בואו.

גילי: עכשו אפשר לשחות בכינרת?

החברה: רעיון טוב. נלך לשחות. היא כל כך יפה ושקטה...

מיכאל: איך אומרת המשוררת רחל? "הוי כינרת שלי, הו כינרת שלי..."